

Όσες φορές ο κλάδος μπόρεσε να ανασάνει, αυτό έγινε όταν αυτή η συμμαχία έσπασε κάτω από την πίεση των αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων και της ίδιας της βάσης των εκπαιδευτικών. Οποιαδήποτε απόφαση σε θετική κατεύθυνση, όπως για το εθνικό απολυτήριο, όποια πρωτοβουλία πήρε η ομοσπονδία, όπως η μέρα δράσης για τα «Ωνάσεια», η απεργία - αποχή από τις διαδικασίες της αξιολόγησης, οι προσφυγές των νεοδιόριστων κ.α. ήταν προϊόν της πίεσης που άσκησε η ΑΣΕ στο ΔΣ της ΟΛΜΕ, δημιουργώντας ρήγμα στην πλειοψηφία.

Μονόδρομος για να αλλάξει αυτή η κατάσταση είναι να γκρεμιστεί από την πρώτη θέση η κυβερνητική παράταξη της ΔΑΚΕ, που αποτελεί τον βασικό πυρήνα αυτής της πλειοψηφίας, ώστε να δημιουργηθούν ουσιαστικοί τριγμοί στη γραμμή της συναίνεσης και στους συνοδοιπόρους της.

Σε όλη αυτή την προσπάθεια σύγκρουσης με την πλειοψηφία και τον κυβερνητικό συνδικαλισμό, ο ρόλος των Παρεμβάσεων περιορίζεται ουσιαστικά σε αυτόν του κομπάρσου. Με τη στάση τους υπονομεύουν τη συμπίεση με τους φυσικούς συμμάχους του κλάδου, τους γονείς, τους μαθητές, με το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, που αποτελεί βασική προϋπόθεση για να διαμορφωθούν όροι νίκης, όπως φάνηκε και στη μάχη ενάντια στα Ωνάσεια σχολεία. Παρά την «αγωνιστική» ρητορική και την πλειοδοσία σε μορφές πάλης που ούτε οι ίδιοι υλοποιούν, υπηρέτησαν διαχρονικά τη γραμμή των αυταπατών και της κυβερνητικής εναλλαγής, με κορυφαία περίοδο τη στάση τους στα χρόνια της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Έφτασαν μάλιστα στο σημείο να καταψηφίζουν ή να υπονομεύουν απεργιακές πρωτοβουλίες, χαρακτηρίζοντάς τες «τουφεκίες στον αέρα», καλλιεργώντας συνειδητά κλίμα απεργοσπασίας και λειτουργώντας ανασταλτικά στη διαμόρφωση μιας μεγάλης εργατικής - λαϊκής αντιπολίτευσης απέναντι στην κυβερνητική πολιτική.

Δεν μπορούμε να περιμένουμε. Δεν μπορούμε να δεχτούμε μια πολιτική που θέλει τον εκπαιδευτικό φτωχοποιημένο και το σχολείο να λειτουργεί με τα ελάχιστα.

Οι εκλογές αυτές είναι ευκαιρία να δώσουμε αποφασιστική απάντηση σε όσους θέλουν τον εκπαιδευτικό να μετακινείται από σχολείο σε σχολείο, να ζει με χαμηλούς μισθούς και να αναγκάζεται ακόμη και σε δεύτερη δουλειά για να επιβιώσει.

Σήμερα ζούμε την ίδια αντίφαση που βιώνουν συνολικά οι εργαζόμενοι: το σχολείο στενάζει από την έλλειψη χρηματοδότησης και προσωπικού, τις χιλιάδες χαμένες διδακτικές ώρες, τις κακοσυντηρημένες - επικίνδυνες υποδομές, την απουσία σχολικών νοσηλευτών, ψυχολόγων, φυλάκων και γραμματειακής υποστήριξης.

Την ίδια στιγμή, βρίσκονται μοιράζονται δισεκατομμύρια για επιδοτήσεις στους ομίλους,

Θέλουν τον εκπαιδευτικό μόνο και φοβισμένο για να περάσουν το σχολείο της αγοράς: το σχολείο των αλλεπάλληλων εξετάσεων, του «Εθνικού Απολυτηρίου», της Τράπεζας Θεμάτων και των ταξικών φραγμών. Ένα σχολείο που μαθαίνει στα παιδιά ότι οι πολλοί θα στερούνται για να κερδίζουν οι λίγοι.

για εξοπλισμούς και για τις ανάγκες της πολεμικής οικονομίας. Αντί το κράτος να καλύπτει πλήρως τη λειτουργία του δημόσιου σχολείου, το κόστος μεταφέρεται στους γονείς και στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς. Δεν πρόκειται για αστοχία. Είναι πολιτική επιλογή.

Την ίδια ώρα, τα κέρδη των τραπεζών, οι επιδοτήσεις στους ενεργειακούς ομίλους και τα δισεκατομμύρια των φορολογικών εσόδων δείχνουν καθαρά ότι χρήματα υπάρχουν, απλώς δεν κατευθύνονται στις ανάγκες της εκπαίδευσης και της κοινωνίας.

Και όταν οι εκπαιδευτικοί αντιστέκονται, επιστρατεύονται τα πειθαρχικά. Όχι για τους «επίορκους», αλλά για να λειτουργήσουν ως φόβητρο απέναντι σε όποιον σηκώνει κεφάλι.

Μπορούμε! Αλλάζουμε σελίδα στην Ομοσπονδία! Πιο πολλοί - πιο δυνατοί!

Η ΟΛΜΕ παραμένει η μοναδική μεγάλη ομοσπονδία στο Δημόσιο που η κυβερνητική παράταξη είναι 1η δύναμη. Αυτό πρέπει και μπορεί να αλλάξει.

Αυτόν τον δρόμο τον δείχνουν ήδη σήμερα μια σειρά Ομοσπονδίες και σωματεία του Δημοσίου αλλά και ΕΛΜΕ σε όλη τη χώρα. Αυτή την κατεύθυνση θέλουμε να εκφράζει συνολικά η ΟΛΜΕ.

Οι ΕΛΜΕ που οργάνωσαν κινητοποιήσεις στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, συμμετείχαν μαζικά στις πανεργατικές απεργίες, στάθηκαν δίπλα στους μαθητές και στους γονείς για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου.

Οι ΕΛΜΕ που στήριξαν τους συναδέλφους απέναντι στα πειθαρχικά. Οι ΕΛΜΕ που μπήκαν μπροστά στις κινητοποιήσεις ενάντια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων.

Αυτή την Ομοσπονδία θέλουμε: μια ΟΛΜΕ που θα λειτουργεί όπως οι αγωνιστικές ΕΛΜΕ του κλάδου, δίπλα στους εκπαιδευτικούς και στις ανάγκες τους.

Είναι η καλύτερη απάντηση απέναντι σε νοσηρά φαινόμενα που εμφανίζονται στο συνδικαλιστικό κίνημα τόσο σε επίπεδο ΓΣΕΕ όσο και στην ΑΔΕΔΥ.

Παλεύουμε για:

- Να δοθούν τώρα αυξήσεις 20% στους μισθούς. Επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού και των μισθολογικών κλιμακίων του 2016-17. Κατάργηση όλων των αντισφαλιστικών νόμων. Σύγχρονες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας στην εκπαίδευση. Μείωση του κόστους εξαγοράς των πλασματικών χρόνων στα προμνημονιακά επίπεδα.
- Μέτρα ουσιαστικής στήριξης απέναντι στο κύμα ακρίβειας: κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη πλατιάς κατανάλωσης, μείωση της τιμής του ρεύματος και του φυσικού αερίου, κατάργηση των φόρων στα καύσιμα και συνολικά στην Ενέργεια.
- Όχι στο «Εθνικό Απολυτήριο» που μετατρέπει το Λύκειο σε εξεταστική «αρένα». Κατάργηση της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής και της Τράπεζας Θεμάτων.
- Δραστική αύξηση της χρηματοδότησης για ασφαλή και σύγχρονα σχολεία.
- Μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους. Μονιμοποίηση των αναπληρωτών που εργάζονται τα τελευταία χρόνια στα σχολεία. Καμία απόλυση αναπληρωτή. Να μην τολμήσει η κυβέρνηση να φέρει νέο διαγωνισμό ΑΣΕΠ.
- Εξίσωση δικαιωμάτων μόνιμων και αναπληρωτών με τη θεσμοθέτηση όλων των αναγκαίων διατάξεων. Μέτρα σίτισης και στέγασης για τους μετακινούμενους εκπαιδευτικούς.
- Στοχευμένα εκπαιδευτικά και παιδαγωγικά μέτρα για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της φτωχοποίησης και της πολεμικής οικονομίας στη μαθησιακή και ψυχοκοινωνική κατάσταση των μαθητών. Νομική στήριξη των εκπαιδευτικών.
- Απεμπλοκή της χώρας από τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και τους πολέμους. Καμία συμμετοχή σε πολεμικές αποστολές. Να επιστρέψουν οι φρεγάτες και όλες οι στρατιωτικές αποστολές εκτός συνόρων. Να κλείσουν οι βάσεις ΗΠΑ - ΝΑΤΟ στη χώρα μας.

Με τους αγώνες μας

κάνουμε την ανατροπή και στην ΟΛΜΕ!

ψηφίζουμε

στηρίζουμε

Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών

Κάλεσμα της ΑΣΕ στο 22ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ

ΜΑΖΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΒΗΜΑ
ΓΙΑ
ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ!

ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΓΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΟΧΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ

Στις εκλογές για το Συνέδριο της ΟΛΜΕ

- ▶ δίνουμε πχηρή απάντηση στην κυβερνητική πολιτική της Ν.Δ.
- ▶ γκρεμίζουμε την κυβερνητική παράταξη της ΔΑΚΕ από την Ομοσπονδία
- ▶ αλλάζουμε τους συσχετισμούς, με 1η δύναμη την ΑΣΕ για να κάνουμε την οργή μας δύναμη αγώνα και διεκδίκησης

Αυτό είναι το πραγματικό διακύβευμα αυτών των εκλογών, αν στην πρώτη θέση θα είναι οι φρόνιμοι και πρόθυμοι συνομιλητές ή αν θα ακούγεται η φωνή των αναγκών και των προβλημάτων μας! Να κάνουμε την ανατροπή, όπως στην ΑΔΕΔΥ, στη ΔΟΕ, στην Υγεία, στους φοιτητές!

Συναδέλφισσα, συνάδελφε

Όλοι εμείς οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί που δεν συμβιβαστήσαμε ... με τους μισθούς πείνας και τις απαράδεκτες συνθήκες εργασίας, ... με τα εμπόδια που υψώνει η κυβερνητική πολιτική στους μαθητές μας, στερώντας τους το δικαίωμα στη μόρφωση, στην ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους και στη δυνατότητα να κάνουν πράξη τα όνειρά τους.

Όλοι εμείς που αγανακτούμε μπροστά στο καθεστώς στοχοποίησης, φόβου και καταστολής που θέλει να επιβάλει η κυβέρνηση και στεκόμαστε περήφανοι μπροστά στους μαθητές. Ήρθε η ώρα να βάλουμε τη σφραγίδα μας στο προσανατολισμό και τη δράση της Ομοσπονδίας. Ήρθε η ώρα να μπούμε πιο αποφασιστικά στην πρώτη γραμμή του αγώνα για μισθούς, δουλειά με αξιοπρέπεια, για τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας.

Ήρθε η ώρα να αποκτήσουμε Ομοσπονδία αντάξια των αναγκών και των αγώνων μας, μια ΟΛΜΕ που θα στέκεται δίπλα στους εκπαιδευτικούς και όχι απέναντί τους.

Από εμάς εξαρτάται!

Εκλέγουμε αντιπροσώπους από τα ψηφοδέλτια της ΑΣΕ!

Δυναμώνουμε την ΑΣΕ για να κάνουμε την ανατροπή στην ΟΛΜΕ!

- Συμμετέχουμε μαζί στις Γενικές Συνελεύσεις και τις εκλογές των ΕΛΜΕ για το 22ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ.
- Εκλέγουμε αντιπροσώπους που μοιραζόμαστε τις ίδιες ανησυχίες, που βρεθήκαμε μαζί όλο το προηγούμενο διάστημα στους αγώνες του κλάδου, στις μεγάλες πανεργατικές απεργίες και στις πανεκπαιδευτικές κινητοποιήσεις.
- Εκλέγουμε αντιπροσώπους που δεν στέκονται στην ίδια πλευρά με τη διοίκηση και την εκάστοτε κυβέρνηση, αλλά παλεύουμε μαζί για τις ανάγκες του κλάδου, ακόμα και στις πιο δύσκολες συνθήκες.

Η Ομοσπονδία που έχουμε ανάγκη!

Αυτό που κρίνεται στο 22ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ είναι αν θα αλλάξει ο συσχετισμός δύναμης και κυρίως η κατεύθυνση, η λειτουργία και η δράση της Ομοσπονδίας.

Σε μια περίοδο που ο κόσμος φλέγεται από τους πολέμους και τους ανταγωνισμούς, που κλιμακώνεται η επίθεση στα εργασιακά μας δικαιώματα και στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας, που μέσα στα σχολεία εντείνονται οι πιέσεις, οι απειλές και η προσπάθεια επιβολής κλίματος φόβου, είναι πιο αναγκαίο από ποτέ να δυναμώσουμε ο αγώνας των εκπαιδευτικών. Για αυτό είναι αναγκαία μια ΟΛΜΕ που θα στηρίζει αποφασιστικά τους αγώνες των εκπαιδευτικών και των ΕΛΜΕ και θα συμβάλλει στην οργάνωση της πάλης του κλάδου σε πανελλαδικό επίπεδο.

- » Μια ΟΛΜΕ που θα οργανώνει την πάλη για ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς, για μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα, για σχολείο δημόσιο και δωρεάν για όλα τα παιδιά και όχι σύμφωνα με τις ανάγκες της πολεμικής οικονομίας, που στερεί πόρους από την παιδεία και τις κοινωνικές ανάγκες.
- » Μια ΟΛΜΕ που δεν θα αποδέχεται τη βαθύτερη εμπλοκή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους των ΗΠΑ - ΕΕ - ΝΑΤΟ, που έχουν μετατρέψει τη χώρα και τον λαό μας σε στόχο.
- » Μια ΟΛΜΕ που δεν θα προσαρμόζεται στις «αντοχές της οικονομίας» και στους δημοσιονομικούς περιορισμούς, που δεν θα λειτουργεί ως σκαλοπάτι εναλλαγής κυβερνήσεων και επίδοξων «σωτήρων», αλλά θα βάζει μπροστά τις ανάγκες των εκπαιδευτικών και των μαθητών.
- » Μια ΟΛΜΕ που δεν θα αποδέχεται την κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών, την ιδιωτικοποίηση πλευρών της εκπαίδευσης, την είσοδο στα σχολεία κορηγών και «ευεργετών».
- » Μια ΟΛΜΕ που θα στέκεται απέναντι στην πολιτική της καταστολής, των πειθαρχικών διώξεων και της στοχοποίησης συναδέλφων και συναδελφισσών και θα οργανώνει έμπρακτα την αλληλεγγύη και τη συλλογική δράση του κλάδου.

Αυτή την Ομοσπονδία έχουμε ανάγκη: μια ΟΛΜΕ μαχητική, αγωνιστική, ανοικτή στους εκπαιδευτικούς και στις ΕΛΜΕ, στην πρώτη γραμμή του αγώνα για τα δικαιώματα εκπαιδευτικών και μαθητών.

Σε αυτή την κατεύθυνση μπορεί να συμβάλλει αποφασιστικά η ανάδειξη της ΑΣΕ σε 1η δύναμη στο 22ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ, ώστε να αλλάξει ο συσχετισμός και να ανοίξει ο δρόμος για μια Ομοσπονδία πραγματικά στο πλευρό των εκπαιδευτικών.

Η σημερινή πλειοψηφία της ΟΛΜΕ βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία

μ' αυτό που ο κλάδος έχει ανάγκη!

Δυστυχώς, η στάση της ΟΛΜΕ, με ευθύνη συγκεκριμένων δυνάμεων, τα τελευταία χρόνια βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία με τις ανάγκες του κλάδου και με την Ομοσπονδία που έχουμε ανάγκη. Η πλειοψηφία που έχει διαμορφωθεί στην ΟΛΜΕ ανάμεσα στην κυβερνητική παράταξη της ΔΑΚΕ, τις ΣΥΝΕΚ και την ΠΕΚ καθορίζει σε αποφασιστικό βαθμό τα τελευταία χρόνια τις αποφάσεις της Ομοσπονδίας και συνολικά την κατεύθυνσή της. Οι αποφάσεις των δύο τελευταίων Συνεδρίων, του 20ού και του 21ου, αλλά και όλες οι εισηγήσεις προς τις Γενικές Συνελεύσεις - που ελάχιστες υπερψηφίστηκαν - αποτελούν αποτέλεσμα της σύμπλευσής τους.

Έχουν οδηγήσει την Ομοσπονδία σε κατάσταση αδράνειας, βάζοντας συνειδητά εμπόδια ώστε ο κλάδος να μη συγκρουστεί συνολικά με την κυβερνητική πολιτική.

Έχουν φτάσει μάλιστα στο σημείο ώστε, από την αρχή της σχολικής χρονιάς, να μην έχει αποφασιστεί ούτε μία κλαδική κινητοποίηση - ίσως για πρώτη φορά στην ιστορία της Ομοσπονδίας. Ούτε καν μια στοιχειώδης παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Παιδείας, σε μια περίοδο που η κατάσταση στα σχολεία είναι εκρηκτική και οι τοπικές ΕΛΜΕ προχωρούν σε αλληπαλλήλες κινητοποιήσεις.

Συνεχώς επαναφέρουν τον μύθο του «ακομμάτιστου» και του «κλαδικού» συνδικαλισμού, ενώ η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική. Η πρόσδεσή τους στα κόμματα που στηρίζουν είναι τέτοια, που τους εμποδίζει να πάρουν οποιαδήποτε απόφαση αποκαλύπτει τα πραγματικά αίτια των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν καθημερινά οι εκπαιδευτικοί, αλλά και να προτείνουν ουσιαστικές και ριζοσπαστικές λύσεις.

Η κυβερνητική παράταξη της ΝΔ στην εκπαίδευση, η ΔΑΚΕ, συναγελάζεται με τους/τις υπουργούς της κυβέρνησης, εισπράττει τα συγκαρπτήρια για τις επιτυχίες της. Δίνει μάχη στα σχολεία και στις ΕΛΜΕ για τη προώθηση της κυβερνητικής πολιτικής. Κάθε ψήφος στη ΔΑΚΕ σημαίνει στήριξη στη βάρβαρη πολιτική της κυβέρνησης της Ν.Δ.

Η παράταξη των ΣΥΝΕΚ αρνείται συστηματικά να ψηφίσει οποιαδήποτε απόφαση αναφέρεται στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, ακόμη και για ζητήματα στα οποία έχει ήδη τοποθετηθεί ξεκάθαρα η Ομοσπονδία.

Αντίστοιχα, η παράταξη της ΠΕΚ αρνείται να στηρίξει αποφάσεις που αναδεικνύουν τις ευθύνες των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, όπως για παράδειγμα την πρώτη εφαρμογή του λεγόμενου «Εθνικού Απολυτηρίου» από τον Αρσένη.

Σε μια περίοδο έντασης των διεθνών ανταγωνισμών, της πολεμικής προετοιμασίας και οικονομίας, κρύβουν τους πραγματικούς υπεύθυνους. Δεν τολμούν να αναφέρουν το ΝΑΤΟ, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις ευθύνες της ελληνικής κυβέρνησης, τα κέρδη που αποκομίζουν οι μεγάλοι μονοπωλιακοί όμιλοι και οι εφοπλιστές από τις συγκρούσεις, ούτε τους κινδύνους που πληρώνει ήδη και θα πληρώσει ο λαός από αυτή την πορεία.

Αρνούνται να αναδείξουν την ουσία των αλλαγών στην εκπαίδευση, τη στρατηγική σύμπλευση όλων των κυβερνήσεων στα κύρια ζητήματα του κλάδου, τις επιπτώσεις που είχαν αυτές οι αλλαγές στις βασικές χώρες της Ευρώπης αλλά και στις ΗΠΑ όπου και εφαρμόστηκαν. Περιορίζονται σε μία επιδερμική, ακίνδυνη κριτική που βολεύει τα κόμματά τους.

Έτσι αποδεικνύεται στην πράξη πόσο «ανεξάρτητος» είναι ο συνδικαλισμός που επικαλούνται, όταν ακόμη και η στοιχειώδης αναφορά στις πολιτικές ευθύνες των κομμάτων που στηρίζουν μετατρέπεται σε απαγορευμένο πεδίο για την Ομοσπονδία.

